

(CD-73) ૮ – પરમ સન્મુખે કેવળબીજ

પરમ સન્મુખે કેવળબીજ, નીરંતર ભરતી જ્ઞાન પુનમ
અરથ પરમાર્થે સુખદ, કંદે, સદંતર શાંતી ઐ સુઝમ.
જો પ્રત્યક્ષ, ચીત્તચોર અ-ચોર, અસંગ સાંમ્મીપ્પે વરસે-વ્હાલ
પવન નિઃષ્પક્ષ પ્રેમ અ-પક્ષ, સુ-ચરણા સ્પર્શે, મોક્ષ મહાલ.
હવા-પાણી નીમીત્ત સંયોગ, ખીલાવે પોષે, બીજ પ્રયોગ
અસંગ સતસંગ ‘આ’ મૂળ યોગ, ભરે અવકાશ સમયોદ્યોગ.
હૃદય અંકશે, નિજ પર ધાર, છૂટી દેખાડે અક્રમ જ્ઞાન
અજબ પ્રશ્નાંત, વીણ સવાલ, સમાધાની ‘આ’ પૂર્ણ વિરામ.
પરાસક્તિ મહા ભયંકર, અનાસક્તિ ‘આ’ અભયંકર
શુક્લ ધ્યાનાર્થ ‘આ’ મૂળ લક્ષ, પ્રગટ સત્યાર્થ દીવાકર.
સતત નીદીધ્યાસે કઈ છે કસર? તે ગાંઠ જ પરમાણુંનો મેદ
અનંતા જ્ઞેય રૂપી અંતર, તે પર સ્થીર દ્રષ્ટથી ગ્રંથ છેદ.
સહુ લૌકિકી ઊપદેશે ફીરવવી પ્રકૃતિ મુશ્કીલ
અલૌકિક આત્મ ઊપદેશે, ત્રીગુણાતીત સંસ્કૃત દીલ.
પ્રતિક્ષણ ઊપકાર-સ્મરણ, મહામૂળ જ્ઞાનીનું ધરજો
જગત બ્રહ્માંડી સમયાસાર, પ્રગટ મહાતમ ઊરે વરજો.
સ્વયંવર મોક્ષ વર માળા, મહાત્મા અક્રમીકને કંઠ
જગતનો માર ખાઈને, અ-પૂરવ-હારે સુરભિ-અબંધ.

